

Underskuddet nu løbet op til over $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Loven af 1908 maa vel nærmest betegnes som et Eksperiment, der ikke synes at have været vellykket. Nu vil man med dette Forslag fremkomme med et Hjælpe middel. Det er et nyt Eksperiment. Jeg tror, at det er rigtigt, at vi se os for og nøje overveje denne Sag“ . . .

Konseilspræsidenten bemærkede hertil:

. . . „Det ærede Medlem mindede om, at Landstinget vedtog Loven af 27. Maj 1908 uden Udvalg. Landstinget gjorde det, sagde det ærede Medlem, i Tillid til den daværende Minister, Sigurd Berg, der havde været i Grønland i nogen Tid og satte Pris paa at faa Lovforslaget fremmet, saaledes som det var vedtaget i Folketinget. Men har nu det høje Landsting en Gang vist en saadan Tillid til en Minister, ligger det nær at antage, at det ogsaa vil vise mig den Tillid. Hvorfor gøre den Forskel paa Sigurd Berg som Minister og paa mig eller paa den Regering, som tilraader at gaa til det Skridt, her er Tale om?“

Piper svarede:

. . . „Den højtærede Konseilspræsident maa naturligvis ikke betragte denne vor Forsigtighed som indeholdende en mindre Tillid til den højtærede Konseilspræsident end til den tidligere Indenrigsminister, men vi have jo nu desværre indhøstet Erfaring for, hvorledes vor den Gang saa store eller for store Tillid har ført til en Lov, som der nu allerede er Misnøje med.“

Paa det frikonservative Partis Vegne udtalte *Theilmann*, at der »kunde være al Grund til en grundig Undersøgelse« af de her omhandlede Forhold, men at han ikke i Øjeblikket kunde bedømme, »hvorvidt det er nødvendigt at gaa til et saa ekstraordinært Skridt som det, det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa.« — Paa Regeringspartiets Vegne udtalte *Enevold Sørensen* sin Tilslutning til Lovforslaget. Paa den socialdemokratiske Gruppens og paa den radikale Gruppens Vegne havde ingen Ordet. — Henvisning til Udvalg vedtoges uden Afstemning.

Den af Formanden for Landstingets Udvalg afgivne Beretning er saalydende:

„Et Mindretal har ønsket Lovforslaget indstillet til Vedtagelse, hvorimod et Flertal ikke i den Tid, der har været levnet Udvalget til Overvejelser, har kunnet tilegne sig den Opfattelse, at Udnævnelsen for 4 Aar af en kgl. Kommissarius, som skulde erhverve sig indgaaende Kendskab til den grøn-